

"TKP'nin Sesi"

13.Nisan 1986 Pazar

Bu yayınıımızda şunları dinliyeceksiniz:

1. Yazılar: ABD üslerinde grev hazırlığı (Haz. Sev.) Spk: Ays.
- Baskılar Haz. V. Spk: Yav.
 3. Halkın Kürsüsü programını /Haz. Ç./ Spk: Den. ve Yav.
-

TÜSTAV
TÜRKİYE SOSYAL TARİH ARAŞTIRMA VAKFI

(1)

TKP'nin Sesi: ABD Üslerinde Grev hazırlığı

13 Nisan 1986 Sevim

55'

D.D. Türk Harp İş Sendikası'nın tüm Amerikan üs ve tesislerindeki çalışan 4500 işçi adına sürdürdüğü toplu sözleşme görüşmeleri uyuşmazlıkla sonuçlanınca, sendika yetkilileri üslerde greve gitmenin kaçınılmaz olduğunu açıkladılar. Üslerde Bilindiği gibi, Amerikan üslerinde işçilerimizin karşısında Amerikan şirketi Holmes ve Narver'in patronu var. Yapılan sözleşmeler gereği üslerde 443 Amerikalı personelin dışında başka Amerikalı personelin çalıştırılmaması lazımdır. Ancak Amerikalı patron hiçbir zaman bu sözleşmeye uymayıp, belirlenen sayının çok üstünde Amerikalıyı kaçak olarak çalıştırarak milyonlarca lira vergi kaçırmaktadır. Vergi kaçakçılığı bir yana, Amerikalı patron, çalışan üslerde çalışan Amerikalılara Türk işçilerinden dört-beş kat fazla ücret ödemekte. Üslerde Amerikalıların yaptığı vergi kaçakçılığı üzerine yıllardır çok yazıldı, çizildi ama üzerine giden olmadığı için,

Amerikalı bir yandan kaçakçılığı sürdürürken, öte yandan da işçimize hakkını vermemekte direniyor. Amerikalı direniyor ama üslerde çalışan işçilerimiz de haklarını almakta kararlı. Onlar bundan yıllar öncesi yaptıkları grevlerle kararlılıklarını ispatlamışlardı. *Bir hatırlayalım:*

Evet! yıl 1967. Eylül ayı.... Adana yakınlarında ~~gökçe~~ İncirlik üssünde çalışan Türk işçileri, 800 işçi greve çıkıyor. Emeginin hakkını almak için Amerikalının kendisini aşağılamasını protesto etmek için greve çıkıyor işçilerimiz. O yıllarda Türk-Harp-İş'in başlattığı bu grev haberi çabucak tüm ülkeye yayılıyor. Amerikalının onurumuzu ayaklar altına almasına karşı çıkan grevcilere her yerden tebrik, dayanışma telgrafları yağıyor.

Ancak Amerikalı hiç böyle bir çıkış beklemiyordu. Öyle ya, yapılan ikili anlaşmalarla, hükümetlerin verdiği yetkilerle gelip üs kurmamış mıydı? Etrafı tel örgülerle çevrili, bu silah yığınaklarının efendisiydi

sanki. Amerikalı tüysüz, teğmen gözünü kırpmaksızın cipini grevcilerin üstüne sürmüştü. İşçilerimiz bu denli küstahça bir davranışa, doğrudan saldırıya eli kolu bağlı, sessiz kalabilir miydi? Kalmadılar da! İşçiler Amerikalının cipinin çevresini sarıverdiler. Amerikalı teğmen bu kez işçilere copla saldırmaya başlayınca işçiler dayanamayıp teğmeni bir güzel dövdüler.

Amerikalı baktı ki, işçilerimizi sindiremiyor. Bu kez de grevcilerin başına tomsonlu nöbetçiler dikti, Kurt köpekleriyle gardı grevcileri... Nöbetçiler olay çıkarmaya çalışıyor sonra da salıyorlardı köpekleri işçilerin üzerine....

Üslerde
Evet/Türk işçileri üzerine kurt köpeklerinin salınması da Amerikalı patronun artık alıştığı bir uygulama oldu. 1967 grevinden sonra aradan 19 yıl ~~yaşayan bir süre geçiyor~~. Bu arada ABD üsleri nin sayısını artırıyor. Üslerdeki silahlar değişiyor. Nükleer silah depoları kuruluyor.

Amerika bu üslerden komşumuz Lübnan'ı bombalıyor. Üslerden komşularımıza yönelik casus uçakları havalanıyor. Ve Amerikalı işçilerimize karşı küstahlığına devam ediyor. 1985 yılı Mart ayında İncirlik üssünde işçilerimizin üzerine kurt köpeklerini salıyor. Ancak bu kez ofayın Grev hakkını kağıt üzerine indiren haberi dahi gazetelerde yer almıyor. Diktatörlük habere bile sansür koymuş..... Şauesit bin

İsterseniz yine 19 yıl öncesine dönelim... İncirlikte işçilerimizin Amerikalı işverene karşı yükselttiği protesto seslerinin yankıları Diyarbakır'a 25 km. uzaklıktaki bir başka Amerikan üssünde, Pirinçlikte duyuluyor. NATO-İş sendikası 9 Amerikan işyerinde deha grev başlatıyor. O zamanlar Bin kişi katılıyor greve. İstanbul'da Harp-İş Sendikası başkanı olan Ali Osman Albayrak şöyle diyor: Amerikalılar buranın da bir Viyetnam olmasını istiyorlarsa, buna izin vermeyeceğiz. Biz sadaka değil, emeğimizin hakkını istiyoruz"....

Aynı günlerde DISK Amerikalıların bu küstahlığına, daha sert bir yanıt verebilmek için tüm güçlerini birlik olmaya çağırıyor. Gençler gösteriler düzenliyorlar, çeşitli örgütler bildiriler yayınlıyor.

"Yurdundan çekil Amerikalı, defol git" diye başlayan bildirilerin altında gençlik örgütlerinin, büro işçileri sendikasının, basın iş sendikasının, turizm iş sendikasının imzaları var.....

Amerikaya karşı ülke çapındaki tepki, üslerde çalışan işçilerle, öteki işkollarında çalışan işçilerin, gençlerin, aydınların dayanışması, Amerikalı patronu ürkütüyor, saldırganlaştırıyor. Bir gece yarısı İncirlikteki grevci işçileri zorla dışarı atarlarken, Prinçlik üssündeki Türk birliğinin başındaki Yılmaz Baysan adlı subaya bir Amerikalı silah çekiyor. Ankara Tuslogda da bir Amerikan albayı bir işçimizi kaldırıp çukura atıyor.....

60'a yakın üste!

Yıl 1986.... Amerikakıncirlikte, Prinçlikte, Sinopta....askeriyle
bombardıman uçakları, casus uçaklarıyla, nükleer silahlarıyla...
Ve nükleer silah taşıyan katil filolarıyla kâh Antalya limanında, kâh
istanbul boğazında.... Amerikalı işverenin eli yine üslerde çalışan
işçilerimizin cebinde.... Bağımsızlığımızın, geleceğimizin tehlike haberci
si olarak, SIA anlaşması ve yeni yeni dayatmalarıyla Amerika Türkiye
halkının karşısında. ^{ise} ^{Amerika} üslerde işemek hakkına el konan işçimizin karşı-
sında. ^{ise}, işçimizin emeğinin hakkı kadar, bağımsızlık ve egemenliğimizi
koru korumak görevi de işçisiyle ^{mizle}, aydınla ^{mizle}, genciyle ^{mizle} bizim bekliyor.

TÜRKİYE SOSYAL TARİH ARASTIRMA VAKFI

(2)

Pera

8 /

Talimatı

13.4.86

(Önüne program
konusu)

Vural

akusino - Kulu Su : Sebatsız bir salıktır var.

D.D. geçtiğimiz günlerde, İstanbul Emniyet müdürlüğü siyasi şubesinde görev yapan 3 polise 10'ar yıldan fazla hapis cezası verildi. Siyasi şubeye bağlı bu üç polis, partimizin Merkez Komitesi üyesi Deniz yoldaşı-Mustafa Hayrullahoğlu'nu işkenceyle öldürmüşlerdi. Deniz yoldaş İstanbul'da polis tarafından gözaltına alındıktan sonra, ağır işkencelerden geçirilmiş, ancak ^{polis onu} bir türlü ~~konuşamaz~~ ~~bağlanmaz~~ konuşturamamıştı. Ve Mustafa Hayrullahoğlu'nun emniyet müdürlüğünden cesedi çıktı. Şimdi Mustafa Hayrullahoğlu, Kaşımpaşa Kimsesizler mezarlığında, gizlice gömüldüğü bir mezarda yatıyor.

Ve yine D.D. geçtiğimiz günlerde Polis haftası kutlamaları yapıldı. Ve İstanbul Emniyet Müdürlüğü siyasi şube müdürü Mete

Altan, seçildiği yılın polisi ödülünü almayı reddetti. Reddediş gerekçesi de Mustafa Hayrullahoğlu'na işkence ile öldüren 3 "meslektaşına" ağır cezalar verilmesiydi. Mete Altan'ın işkenceci arkadaşları ağır cezalara çarptırılırken, o ödül alamamış. ~~Kuşkusuz~~ Bu haberi Tercüman gazetesinin ikinci sayfasında yazılar yazan Rauf Tamer'den öğreniyoruz. Rauf Tamer'in kim olduğu sanırsınız dinleyicilerimiz için malum. Rauf Tamer, Tercüman gazetesindeki köşesinde Mete Altan ve diğer 3 işkenceci polisi öylesine hararetle savunuyor ki, sanırsınız, bu polisler halkına ve yurduna büyük hizmetler de bulunmuşlar. Bir hizmet yaptıkları kuşkusuz. Ancak kime hizmet? Mustafa Hayrullahoğlu'na işkence yapan polislerin sayısı tam 12.. Bu işkenceci 12 polisten sadece üçü hapis cezasına çarptırıldı. Başka işkenceci polislerin, infaz yasası dikkate alınıp, salıverildiklerini hatırlarsak, bu üç işkenceci polis ^{in de} çok geçmeden dışarı

3
nası kimsenin gıyaseti olamaz.
çıkacaklardır. (Ancak Rauf Tamer bu üç işkenceci polisi ve İstan-
~~bul Emniyet Müdürü~~

bul birinci şube müdürü Mete Altan'ı öve öve bitiremiyor. İşken-
cecileri koruyanları, koruyanlar arasında Cumhurbaşkanı Evren'i,
Başbakan Özal'ı ve birçok bakanı özellikle son aylarda çok sık
duyduk. Ancak işkenceci polisleri övenler herhalde çok değildir.
İşte Rauf Tamer işkenceci polisleri överken, onların niteliklerini de
açığa vuruyor. Kuşkusuz kendi niteliğini de. Bu işkenceci polisler,
devleti koruyorlarmış. Bu işkenceci polisler hizmet aşkıyla yanıp
tutuşuyorlarmış. Bu işkenceci polisler uzman bir ekipmiş. Bu işken-
ceci polisler genç nesilleri yetiştirip, onlara örnek oluyorlarmış.
Ve İstanbul birinci şube müdürü Mete Altan da, arkadaşları hapise
giderken ödülü almamakla asil bir davranışta bulunmuş.

Türkiye'de birçok kişi, biraz insanlıktan nasibini almış bir-

çok kişi,Rauf "amer'in yazısını okurken gerçekten şaşırlıyor.
Neden mi? Herhalde insanlıktan nasibini almış bir kişi,böylebine
aşağılık bir suçtan ceza giyen polislerē ~~kır~~ nasıl övgüler yağdı-
rılır diye düşünüyordur?

D.D. yine Rauf "amer'in övgüler yağdırdığı işkenceci polisler-
den biri,Sedat Caner yeni açıklamalarda bulundu.Sedat Caner bu açık-
lamalarında,sorgulamaları yapan devletin görevlilerini şöyle sıra-
lıyordu: Sıkıyönetim komutanlığı kurmay başkanı,MİT Bölge başkanı,
Sıkıyönetim görevlisi subaylar,birinci şube müdürü,Aşayış şube
müdürü,ve başkomiser ve komiserler. İşkence de bizzat bu kişilerin
emriyle birinci şube polisleri tarafından yapılıyordu. Tabii daha
önceki birçok örneği hatırlarsak,savcıların,sıkıyönetim komutanları-
nın,polis şube müdürlerinin de bizzat işkence yaptıkları basına
yansıdı. Hatta ~~kır~~ işkenceyi rüşvet almak için santaj olarak

Dev-101 davanı
kullanan Fatsa askeri savcısı Halit Cengiz gibileri ¹²gazetelerde
yer aldı. Şimdi Sedat Caner'in bu açıklamalarıyla, İstanbul birinci
Şube müdürü Mete Altan'ın suç ortaklığı apaçık ortada. Sayısını
bilemediğimiz kadar yurtsevere, sıradan yurttasa yapılan işkencelerⁱⁿ,
gayrettepe'de, Sansaryan Han'da yapılan işkencelerin emrinin Mete
Altan'dan geldiği, sıkıyönetim yetkililerinden geldiği şimdi daha ~~kesin~~
kesin. Ve ilerici güçler, ^{İngilizce}İstanbul'da yapılan binlerce işkence
uygulamasından sonra, neden Mete Altan'ın da, diğer 9 işkenceci poli-
sin de serbest olduğunu sorma hakkına sahiptir.

Evet bu polisler, bu ekip, uzman bir ekip. Onlarcası 12 Eylül
darbesinden sonra Amerika'da anti-terör eğitimi altında, ^{işkence ve adam öldürme} eğitimi
görüp, geri döndüklerinde yüzlerce insanın cesedi çıktı Emniyet
müdürlüklerinden. Bu işkenceci polis ekibi, ~~bu uzman~~ bu uzman
kadro, devleti koruyormuş? Kuşkusuz Cumhuriyet tarihinin en kanlı

en baskıcı bir devletini korumak için böylesine gözü dönmüş bir polis ekibine gereksinim vardır.27 kişiyi gözü kırpmadan asan, "bunları ~~hastane~~ asmayıp ta besleyelim mi?" diyen bir cumhurbaşkanının,en adi yalanları gözü kırpmadan söyleyen bir başbakanın böylesi gözü dönmüş bir polis ekibine gereksinimi vardır.Evet Evren-Özal rejiminin polisi uzman bir kadrodur. Darbeden sonra İstanbul Emniyet müdürü olan ^{Arıkan} Sükrü Balcı,Amerika'dan ödül aldı. MHP'li Emniyet genel müdürü Saffet Arıkan Bedük'ün yardımcısı Emniyet genel müdür yardımcısı Ümit Erdal,~~Sükrü Balcı~~,12 Mart işkencecilerindendir.Kontr-gerilla,MİT ve işkenceci generallerin güvenini kazanmış uzman kişilerdir.Bu rejimin polisi Amerika'da en son sorgulama ve işkence yöntemlerini,kendi yurttaşlarına uygulayacak kadar yurduna düşman bir ekiptir. Evren-Özal rejiminin polisi öyle bir polistir ki,suçsuz insanın başını duvara vura

vura öldürmekten zevk duyan, verilen elektrikle çarpınıp duran, avazı çıktığı kadar bağırان insanlar karşısında kılı kıpırdamayan, Filistin askısına asılan bir insanın kemiklerinin ~~xxxx~~ kırılmasını ~~dan~~ zevkle dinleyen bir polis ekibidir. Eger Evren-Özal rejiminin polis-
sinin ustalığını, uzmanlığını sizlere anlatmaya kalksak, ~~xxxx~~ saat-
lerce konuşabiliriz. ~~xxxx~~ Evet böylesi bir polisim ve bu polisin
yaptığı işkenceleri savunmak kendine insanım diyen ~~herkesin~~ ^{bir kimsenin} ~~herkesi~~ ^{si}
değildir.

Bugün ortaya çıkarılabilen işkence olaylarında 113 kişinin öldüğü açıklandı. Daha yüzlerce işkence olayı henüz karanlıkta. Sorumluları da henüz karanlıkta. Doğu Anadolu'da 800 yurttaşın kayıp olduğu açıklandı. Kimin kimi öldürdüğü belli olmayan Doğu Anadolu'da, işkenceyle, dayakla, kallesçe arkadan adam öldüren

devletin, Evren-Özal rejiminin güvenlik kuvvetleri ödüllendiriliyor. Rauf +amer gibileri onlara moral vermeye çalışıyor.

Kuşkusuz Deniz yoldaşımızın katilleri ^{nden} olan 12 polisten sadece ^{polis} üçünü ^{di} cezalandırılması, herşeye karşın ~~bir~~ göstermeliktir. Çünkü

^{Anca} ~~halkımız~~ son beş yılda o kadar çok evladını işkencelerde ~~itirdi~~ ki, sayısını bilmek olanaksız. O kadar çok polis, güvenlik görevliside ^{ki. Faki Anca} bu işkencelerden sorumludur. ^{ise} ~~ama~~ esas sorumlular, yaptıkları her açık lamayla, verdikleri her emirle, görmemezlikten geldikleri her olayla, işkence konusunda söyledikleri her yalanla, polise ~~verdikleri~~ işkence için verdikleri her lira ile, bu rejimin tepesinde oturanlardır.

Değerli ozanımız Ruhi Su ne demişti: Sabahın sahibi var, sorarlar bir gün sorarlar....

"TKP'nin Sesi"

Halkın Kürsüsü

13. 4.1986 /PZar

Cigdem

D - "Radyoyu dinleyen dostlara bir çağrı yapmak istiyorum" diye başlıyor mektubuna İskenderun'dan yazan Çiçekçi ~~kardışınız~~ arkadaşımız. Şöyle sürdürüyor çağrısını:

Yav. - Yurttaşlar, Eğer sesinizin daha gür çıkmasını istiyorsanız, radyoya mutlaka yazın. Sesiniz ne kadar çok gür çıkarsa, sınıf düşmanlarımız o denli çok korkar, geriler. Fabrikalarınızdaki, çevrenizdeki işyerlerinizdeki tüm gelişmeleri, en ince ayrıntısına kadar yazın. Diktatörlüğün baskısından kurtulmak, demokratik bir Türkiye'ye ulaşmak, sesimizin korkusuzca yükselmesine bağlıdır. "Ekmek, gül ve Hürriyet" günlerinin gelmesi, tüm gücümüzle patronların, onların uşaklarının üstlerine kararlı bir şekilde yürümemize bağlıdır.

② - İskenderun'dan Çiçekçi, bölgesindeki Ersoy iplik fabrikası işçilerinin ağır çalışma koşullarından söz ettikken sonra, onlara bu çağrıyla özel olarak ^{bir kez daha} ~~tekrar~~lıyor. Ersoy İplik fabrikası işçilerini TKP'nin Sesi radyosuna mektup yazmaya çağırıyor.

Özel hükümetinin işçi sınıfına yönelik saldırıları arttıkça, işçiler arasındaki tepki de büyüyor. Radyomuza son haftalarda gelen mektuplar bunu açıkça gösteriyor. Özellikle İzmir mitingi sonrası gelen mektuplar, işçilerin kendi güçlerinde miting meydanlarında dostta düşmana göstermenin coşkusuyla dolu. İzmit'ten Kenan Polatgil şöyle yazıyor:

ya. -Bence sunun altını çizerek belirtmek yerinde olacaktır. Miting cuntanın ~~sık~~ suratına inen bir balyoz olacak kadar büyük bir görkem ve niteliğe bürünmüştür. Ancak bunda Türk-İş yönetiminin zerre kadar payı yoktur. Bu görkem ve nitelik tümüyle işçi sınıfının ve dostlarını

nın eseri olmuştur.

D - Yine İzmit'ten yazan Haydar Karanfil de aynı sonucu çıkarıyor mitingten. İşçilerin, ~~tüm engellemelerden~~ ~~Türk iş yönetiminin mitingin görkemini önlemek için çabalemelerine,~~ rağmen başarılı bir miting gerçekleştirdiğini, bir kez daha dostlarının yüreklerine coşku, düşmanlarının yüreklerine korku saldıklarını belirtiyor.

İstanbul'dan yazan bir dinleyicimiz, Saliha Bulut'ta, miting öncesi İzmir'deki baskı ve terör ortamına değiniyor mektubunda.

Y. - Yedi sekiz kişilik bir gruptuk. Miting başlamadan önce İzmir'i geziyorduk. Yanımızda bir ekip arabası durdu ve bizi alıp, küfürlerle 1. Şubeye götürdüler. Tek tek üstümüz arandı, sorgudan geçirildik, tertaklandık. Fotoğraflarımızı çektiler. ^{Tabii} Mitinge katılamadık. Bizleri 24 saat sonra serbest bıraktıklarında, İzmir'de artık başka bir müzgar estiğini gördük. İşçi sınıfı bir kez daha düşmanın yüreğine

korku salmıştı.

D - - Miting izlenimlerini anlatan mektupları bu hafta Diyarbakır'dan yazan Deri Çiye adlı dinleyicimizin mektubuyla noktalamak istiyoruz. Biraz önceki mektubu yazan Saliha Bulut adlı dinleyicimizin miting sonrası İzmir'de ^{de} ~~vestiğini~~ anlattığı "bir başka rüzgar"ı Deri Çiye şöyle anlatıyor.

Y - 22 Şubat İzmir mitingi işçi, memur, işsizleri uyandırdı. İşçiler artık "patron bize ^{kolay kolay} sesinizi çıkartamazsınız" diyemez, diyorlar. İzmir onları susturdu. Emekçilere büyük moral oldu. Aynı zamanda daha önce sınıf savaşımı vermiş, mitinglere katılmış işçilere eskiyi hatırlattı. Bu canlılık her yerde kendini gösteriyor. ~~Miting sonrası~~ Bizim katıldığımız grubun içinde ¹ ~~1~~ Mayıs "mitinglerine katılmış olanlar da vardı. Bu sırada bir ana, "Yaşasın 1 Mayıs diye bağırdı. Neden bu sloganı bağırıldığını sorduğumuzda, "Evren - Özal gelmeden yaşadığım 1 Mayısların heyecanına kapıldım" diyordu.

Sohbetlerde hep eski 1 Mayıs eylemleri konuşuluyor. Mitinge katılan, katılmayan/ miting heyecanını yaşıyorlar. 12 Eylül öncesinde Van'da, Batman'da, Lice'de düzenlenen mitinglerde ön sıralarda yürüyen çocuklar şimdi kocaman olmuşlar. Halâ unutmamışlar sloganlarımızı haykırabil-
 diğimiz bu mitingleri. "Anadilden eğitim, ulusal baskıya son" diye
 tekrarlıyorlar.

7. - Ne kadar doğru... Diktatörlükten 5 yıldır her türlü baskıya uyguladığı ~~her türlü baskıya~~
 halde/halkımıza, 1 Mayıs'ı, işçi sınıfının tüm dostlarıyla birlikte
 el ele ~~mücadele~~ miting meydanların ^{de} sömürü ve baskıya karşı sesini
 yükselttiği bu günü, unutturamadı. İşte bunun içinde ~~de~~ halkımızın içinde
 yer eden 1 Mayıs geleneğinin 5 yıldır çeşitli biçimlerde sürdürüldü.
 Ve İzmir işçi mitinginin, işçi sınıfının birleşince, toplumda büyük
 bir güç olacağını bir kez daha gösterdiği şu günlerde, bu yılki 1
 Mayıs'ın mücadelenin daha da yükseldiği ^{ecce} bir gün olduğunu söyleyabili-
 yoruz. ^{gün}

TKP Merkez Komitesi'nin 1 Nisan 1986 tarihli 4 Mayıs bildirisinde de belirtildiği gibi "demokrasi isteyen, ~~herkes~~ yitirilen hak ve özgürlükleri geri kazanmak isteyen herkes, 1 Mayıs'ta sesini yükseltmenin yolunu bulmalıdır. 1 Mayıs'sız demokrasi olmaz".

----- Müzik 32-B Ruhi Su 3' "Mekt dayar namet kora"

D - Son olarak okuduğumuz mektup, Diyarbakır'dan. Deri Çiye ~~ın~~ mektubu ~~şöyle sona eriyordu~~ 12 Eylül öncesi mitinglerde ön sıralarda-yürüyen çocukların şimdi büyüdüğünü, ama o zaman halâ haykırılan sloganları unutmadıklarını, tekrarladıklarını söylüyor. "Anadilden eğitim, ulusal baskıya son"! dediklerini.

Nusaybin'den yazan Ş. Gül adlı dinleyicimiz de ~~Doğu~~ Kürt yurttaşlar üzerinde 12 Eylül'de başlayan ve bugüne kadar süren baskılardan söz ediyor. Şöyle yazıyor:

Y - Doğu ve güney doğuda kürt halkı için, ha bugün, ha 12 Eylül'ün ilk günleri. Bu gün ile o gün

aracılığı ile köylünün ürününden onda 3,5 oranında bir bölümü el koyduğunu belirtiyor. "Ama" diyor, "günü gelince bunların hesabını soracağız".

Dinleyicilerimizin de belirttiği gibi, Kürt halkı üzerindeki baskılar 12 Eylül'den bu yana sürüyor. Bu baskılı SHP'li milletvekilleri Cüneyt Canver ve Ali İhsan Elgin "Doğu Anadolu'da kim kimi öldürüyor, belli değil" sözleriyle dile getiriyorlar. Biliyorsunuz geçtiğimiz yaz "çatışmada öldüğü sıkıyönetimce açıklanan öğretmen diktatörlüğün açıklamalarının tersine, Sıddık Bilgin'in, çatışmada, yada kaçarken değil, işkenceyle öldürüldüğü ortaya çıktı. Cesedi ailesine verilmeyen, gizlice Bingöl'de Suveren karakolu bahçesine gömülen Bilgin'in, ailesi'nin olayın üstüne gitmesi, mecliste ve tüm kamuoyunda konuşulur hale gelmesi üzerine içişleri bakanlığı ~~xxx~~ Bilgin'in cesedinin karakol bahçesinde gömülü olduğunu itiraf etti ve ailesine vermeyi kabul et-

mek zorunda kaldı. Teslim sırasında SHP millitvekilleri köye sokulmadılar. Bunun nedeni mezar açıldıktan sonra ailesince anlaşıldı. Sıddık Bilgin ~~ın~~ ayakları kemerle bağlı, üzerinde elbise-leriyle, bir kolu kopuk ~~m~~ ve kaftası paramparça bir durumda gömülmüştü. Bu olay bir kez daha gösterdi ki, Doğu'da, ~~şır~~ "teröristlere karşı" yapıldığı iddia edilen operasyonlar, yalnızca onları sorgusuz-sualsiz baskı uygulamanın, kurşunlamanın gerekçesidir. Dinleyicilerimizin dediği gibi, "Doğuda devletin jandarması, polisi, subayı ^{kendisi} terör olmuş anarşi olmuş halkın boğazına çökmüştür."

Mardin Cizre'den imzasız olarak yazan dinleyicimiz, kürtçe bir türkü isteğinde bulunmuş. İsteğini birkaç dakika sonra yerine getireceğiz. Bu arada mektuplarımızı okuyarak sürdürüyoruz programımızı. Biraz da genç ^{üniversiteli} dinleyicilerimize kulak verelim diyoruz. İzmir'den yazan Sevda Barış kardeşimiz şöyle yazıyor:

4- - Yök'ün eğitim sistemi ~~benimizi~~ biz Üniversite öğrencileri-
 geçen yıldan kalan 3 dersini verip aften yararlanabilmek için,
 ni çok zorluyor. Örneğin ben ~~kan~~ sınıfı geçebilmek için kendimi
 o kadar fazla zorladım ki, kaslarımda zayıflama oldu. Rahat hare-
 ket edemiyorum. Doktora gidiyorum. Ama bu kadar çabaya rağmen sı-
 nıfı geçemedim. Yani Üniversite hem iki yılımı, hem de sağlığımı
 aldı. Ama YÖK'e teslim olmayacağım. Yeniden sınava girip, istedi-
 ğim bir bölüme girmeye karar verdim.

D - Sevda Barış, "güzel günlere ulaşmak umudumla, sevgilerimi ve
 selamlarımı yolluyorum" diye bitiriyor mektubunu. Biz de ona
 başarılar diliyor, bu direncinden dolayı kutluyor, dostça selamla-
 rımızı iletiyoruz.

Üniversiteli

Bir başka ~~genc~~ dinleyicimiz de Muzaffer Aydın Marmara Üni-
 versitesinde okuduğunu belirten Muzaffer Aydın , bu yılın başla-
 rında açılan 200 kişilik Marmara Üniversitesi kız yurdunda karşı-

lağılan sorunlardan söz ediyor.

Y - Yurdun bir yemekhanesi yok. Okul dönüşü yemek yapmak hem parasal olarak hem zaman olarak öğrencileri etkiliyor. Yurdun temizlik personeli yok. Temizliği sırayla yapan kız öğrenciler, eğer ertesi gün sınavları varsa çoğunlukla başarısız oluyorlar.

Geçenlerde yurda maliye bakanı gelecek diye bütün odalara halı alındı. Ertesi gün de tüm öğrencilerden 10'ar bin lira halı parası istendi. Öğrenciler bu parayı ödememeye karar verdiler. Yönetim, halı parasını ödemeyenlerin atılacağına tehdidini savurunca öğrencilerin yarıya yakını parayı ödedi. Kalanlar ödememekte direndiler. Sürekli hopperlerle anonslar yapılıyor, 3 gün içinde 10 bin lira ödemeyenin atılacağı tehdidi tekrarlanıyordu. Ödemeyenlerden 6 kişi Marmara Üniversitesi rektörü Orhan Oğuz'la konuştular. Rektör parayı *yalanıyla öğrenciler başından savdı.* "parayı biz öderiz" dedi. Aynı akşam yurttaki kaloriferler kesilerek

öğrencilerin rektöre çıkmasının intikamı alındı. Ama ödeme süresini de 10 güne çıkarttılar. Ayrıca bu parayı "depozito" olarak, yurt-
tan ayrılınca ödemek üzere alacaklarını söyleyerek işi kitabına
uydurdular. ^{maya salıyorlar.} Bir kısım öğrenci daha ~~xx~~ parayı ödedi. ~~K~~alanlar hala
ödememekte direniyorlar.

Ⓐ - Marmara Üniversitesi kız yurdu öğrencilerine haklı direnişle-
rinde başarılar diliyoruz. Bu direniş te gösteriyor ki, ~~rejim~~
gençler rejimin onları hapsedmek istediği çemberin ~~xxxxxx~~ içinde
kalmayı reddediyor. ^{lar.} Sesiz, özgür, yaratıcı düşünmesi engellenmiş,
her türlü baskıya boyun eğen bir gençlik yaratmayı amaçlıyordu
diktatörlük. Ama evdeki hesap çarşıya uymadı. Gençler hem yurtlar-
daki kötü yaşam koşullarına, hem yurt yönetimlerinin baskıcı keyfi
tutumlarına karşı direnmenin yollarını buluyorlar. İşte Hacettepe
yurtlarındaki ~~xxxxxx~~ 2700 öğrencinin direnişi...

İşte Bornova öğrenci yurdunda ~~doktor~~ yurt yönetiminin, ihmali; "doktor, revir ambulans" sonucu yaşamını yitiren bir kardeşleri için 1 saat gösteri yapan sloganlarıyla Bernova yurdu öğrencileri... Binbir türlü engelle rağmen kurulan öğrenci derneklerinin olayı kınayan ortak açıklamaları... Tüm bunlar diktatörlüğün yüreğine korku salıyor. Mesela, Karaman'dan yazan bir dinleyicimiz, radyomuza Karaman lisesiyle ilgili haberler ulaştığından beri lisede süregiden baskıları masık anlatıyor: Bu ~~meslek~~ mektubunu okumadan önce ~~kıssakbir~~ size, biraz önce sözünü ettiğimiz kürtçe istek türküsünü çalmak istiyoruz d.d. ... söylüyor.

----- Müzik K-25 25 dakika

① - Karaman'dan Rojhad Haydar'ın mektubuyla sürüyor Halkın Kürsüsü programı. Mektubunu dinliyoruz:

- Valilikten lisemize gelen talimat sonucu lisede sıkı önlemler alındı. Eskiden nöbetçi öğrencilerin nezaretinde içeriye zi-

yaretçi alınırdı. Şimdi bırakın ziyaretçiyi, veliler, yakınlar bile içeriye alınmıyor. Öğrencilerin jandarma eşliğinde girip çıktığı, ^(yetmezmiş) sınıf~~a~~ konulan ajan muhbirlerin sayısı az gelmiş gibi... Bütün bu önlemler TKP'nin Sesi radyosunda lisemizle ilgili haberler çıktıktan sonra alındı. Şimdi okulun etrafındaki duvarlar yükseltildi, dikenli teller yenilendi.

^{Ancak} ^{Bitiribukunu başka bir öğrencinin mektubuyla ele alınırlı. Ancak söylenmektedir ki şimdi}
[→] ^{İşte} gençlerden, onların ilerici fikirlerle tanışmasından radyomuzla yazışmasından böyle korkuyorlar. Ama korkunun ecele faydası yoktur. Bakın İzmir'den yazan dinleyicimiz Utku Emek, bir grup öğrenci olarak İzmir mitingine katıldıklarını, demokrasi güçleriyle birlikte bu mitingte yer almanın onurunu yaşadıklarını ^{söylüyor} ^{Bu da,} ~~anlatıyor~~ mektubunda. 12 eylül öncesinde yükselen işçi-gençlik dayanışmasının, "gençliğin yolu işçi sınıfının yoludur" diyen gençlerin hiç bir baskıyla susturulamayacağını gösteriyor. ~~Utku Güneş, mitingten çıkardıkları sonucu şöyle~~

Özetliyor.

- İzmir mitingi bir kez daha gösteriyor ki, bundan sonra emekçi yığınlarımıza düşen görev, Türk-İş içerisinde işçi sınıfının birliğini örmek, sendika ağalığına son vermek ve en geniş demokratik güçlerin güç ve eylem birliğini pekiştirmek olmalıdır.

① - Söz yine işçi ^{ler} sınıfının sorunlarına gelmişken d.d., İzmir'den bir işçi Necati Uçar adlı dinleyicimizin mektubunu okumak istiyoruz size.

7 - İzmir'deki fabrikaların birinde işçi olarak çalışıyordum. 12 Eylül darbesinden sonra DISK kapatılınca Türk-İş'e bağlı Petrol-İş sendikasına kayıt olduk. Sendika yetki isteminde bulunduk. Cevap 6 ay sonra geldi. Yetki verilmişti ama patron karara itiraz etti. Mahkeme başladı. Davayı sendikamız kaybetti. Bu süre içinde birçok emeklilik, askerlik gibi nedenlerle işçi arkadaşlardan ayrılmak zorunda kalmışlardık. Biz 15 kişilik bir azınlığa düşmüştük ^Ama yılmadık tekrar kolları sıvadık. Tüm işçilerle

tek tek konuşup çoğunu sendikaya üye olmaya ikna ettik. Yeterli sayıya ulaştık. Ama patron da karşı taarruza geçmişti. Sendikalaşmanın başını çeken bizleri, teker teker tehdit ediyorlardı. Sendikadan istifa eden yüksek zam alır diyorlardı. Bazı arkadaşlar korkarak, bazıları aldanarak istifa etti. Onlara zam yapıldı ama arkadaşlar pişman olmuştu. Çünkü sendikalaşmış işyerlerinde ~~diğer~~ işçiler daha yüksek zam elde etmişlerdi. Biz yine kolları sıvadık. Onları tekrar sendikaya üye yaptık. Sonuçta işçiler bölünmenin bir yararı olmadığını, birleşmenin ise çok şey sağlayacağını kendi deneyleriyle anladılar. Şu anda patronla yine mahkemeliyiz. Ama bu sefer güçlüyüz ve bilinçliyiz. Bu güçte ~~Türkiye~~ İzmir'de yapılan işçi mitinginde kendi gücümüzü göstermenin payı da büyük...

① - Yine İzmir'den yazan bir grup işçi dinleyicimiz, imzalarının baş harflerini bir araya getirdiğimizde, ALAN olarak okuyabilece-

gimiz bir isimle şöyle yazıyorlar:

4 - Bizler İzmir Çimento fabrikası işçileriyiz. Radyodan Türkiye işçi sınıfına ve tüm emekçilere sesleniyor, ilgi ve desteklerinizi bekliyoruz. Üyesi olduğumuz Çimse-İş sendikası ile çimento işverenleri arasında, bizler adına imzalanacak 11 çimento fabrikasını kapsayan 1986-87 dönemi iki yıllık toplu iş sözleşmesi görüşmeleri 24. 2. 1986 tarihinde uyuşmazlıkla sonuçlandı. Bunun nedeni işverenin 1. yıl saat ücretlerimize % 25 artı 7500, ikinci yıl % 20 artı 7500 lira gibi komik bir artış teklif etmesidir. Biz bu teklife kesinlikle hayır diyoruz! Sendikacılarımıza bu rakamlarla toplu iş sözleşmesinin imzalanmasına karşı sonuna kadar direnmeye hazır olduğumuzu bildiriyor, her ne pahasına olursa olsun, ~~te ki~~ istemlerimizi alıncaya kadar Grev'e gi deceğimizi belirtmek istiyoruz. Daha şimdiden işyer-

lerimizin birimlerinde grevi kararlılıkla sürdüreceğimize dair tartışmalar düzenliyor, işçi sınıfının şanlı savaşım geleneğini sürdüreceğimize and içiyoruz.

D - İzmir Çimentaş çimento fabrikası işçilerinin, kamuoyunun destek ve ilgisini beklediğini bir kez daha duyuruyor, mücadelelerinde başarılar diliyoruz.

Programımıza son vermeden önce, Adapazarından ~~xxxxx~~ D. Çiçek imzasıyla yazan bir bayan dinleyicimizin, adresimizdeki harf ⁱⁿ/s'mi yoksa F'mi ~~xxxxxx~~ ^{sorusuna cevap verelim.} ~~olduğuna, bir kez daha~~ ~~belirttiğinizin~~ ~~xxxxxx~~ ~~harf S.~~ Yani Samsun ilinin S harfi. Adresimizi tüm olarak bir kez daha okuyalım isterseniz: BoX 16 367 S 103 27 Stockholm, İsveç. Mektuplarınızı bu adrese bekliyoruz d.d. Hoşçakalın...